

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriæ, 1669

VI. Referuntur, examinantur reliqua Confratribus concessa à Sede
Apostolica privilegia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

Quid operetur privilegium sup. adductum circa casus non reservatos ?

Quid de irregularitate &c. ?

Quid observandum sit Confessario in absolvendo Excommunicatum, qui tertio satisfacere obligatus est ?

qui Confratres à censuris, & casibus minimè reservatis toties quodam absolvat ? **RESPONDETUR**, prodesse non modicum; cum enim Parochiani secundum jus commune nequeant, sine expressa, aut tacita proprii Parochi, aut Episcopi licentia alteri Sacerdoti, seculari, etiam approbato ab Ordinario confiteri, possunt nihilominus Confratres nostri, virtute præfati privilegij Apostolici, sine ulla proprii Parochi, aut Episcopi facultate, confiteri cuilibet Confessario ab Ordinario approbato, nedum Regulari, verum etiam Sæculari.

Circa irregularitatem advertendum est, posse quidem Confratrem absolvi à peccato, propter quod contraxit irregularitatem, (modo aliundè non prohibeatur) non tamen in ipsa dispensari.

Tandem notandum hic est, quod advertere debeat Confessarius, antequam absolvat pœnitentem ab aliqua excommunicatione, an ille obligatus sit tertio satisfacere: in tali quippe casu, priusquam absolvat, debet illi imponere, ut satisfaciat, si potest; quod si non possit, ut præstet idoneam cautionem, vel pignoratiam, aut fidejussoriam, & si hanc quoque non valeat præstare, pignoratiam. Docent tamen Doctores, Confessarium, non imponendo hanc satisfactionem, peccare quidem, absolutionem nihilominus esse validam.

CAPUT VI.

Referuntur, & examinantur reliqua Confratrum concessa à Sede Apostolica Privilegia.

314. Permittitur Confratribus usus Altaris portatilis,

AETERA Confratrum Privilegia §. 9. ejusdem Clementis continentur. Quorum *primum* permittit omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus, usum Altaris portatilis, super quo coram se celebrari faciant submissa voce Missas, & alia Divina officia, per quoscunque Sacerdotes Sæculares, aut Regulares. Circa quod privilegium sanè examinandum.

Animadvertendū *primò*, non modo posse per alios, sed etiam per se ipsos celebrare, si sint Sacerdotes; quia par, imò eadem est mens Pontificis expressa. Advertendum *secundò*, videri id solum permitti tempore interdicti, seu cessationis à Divinis.

non autem quolibet alio tempore; atque ita exponitur à Lezana. Tom. 2. qq. Reg. Cap. 15. num. 37. & lib. de MARIA Patron. Cap. 12. num. 13. Vide de hoc etiam Petrum Lucium in Compendio Historic. & Thomam à IESV lib. 2. de antiquitate & Sanct. Ord. Carmeli Cap. 5. §. 1. ubi dicit, ita practicum fuisse in celeberrima Salmanticensi Academia; annuentibus Doctoribus Mancio, Sancio, Bartholomao de Medina, & Rodriguez, ejusdem Universitatis primarijs Magistris. Refert præterea ibidem, quod durante Salmanticensi quodam interdicto, Provisor Episcop. responderit nobili cuidam, petenti licentiam faciendi celebrare privatim, se id non posse; sed consuluerit, ut Confraternitati sacri Scapularis Carmeliticæ nomen daret; eo quod Confratrum ejusmodi istud esset privilegium. Simile verò Privilegium vix ulli alteri Confraternitati concessum esse, affirmat idē, V.P. Thom. à IESV.

POTEST nihilominus esse difficultas, atque ratio dubitandi de alijs temporibus in Diplomatis contextu: imò quibusdam id videtur concessum pro quolibet tempore. Cui sententiæ favet Angelus Cherubinus, Monachus Cassinensis, Tom. 1. Bullarj editi anno 1638. in Clemente VII. Constitut. 31. scribens Apostillas ad §. 9. his verbis: utendique Altari portatili, in quo celebretur, etiam tempore interdicti. Qui loquendi modus concedit pro omni tempore portatile, ac præterea per quendam excessum, etiam pro tempore interdicti. Id ipsum prorsus senserunt complures viri graves, doctique è nostris, nec non exteri Theologiæ Professores, de hoc Diplomatis Apostolici textu, literaque consulti. Quod sufficere credo ad securitatem conscientie pro tali usu, si aliunde nil obstat, absitque abusus.

Advertendum tertio, posse ante lucem, & post meridiem, sed tamen circa utramq; in eo Altari offerri Sacrificium.

Animadvertendū quarto, particulam circa, & ante esse explicandas secundum prudens iudicium: ita tamen, ut plus existimem usurpari posse ante lucem, quam post meridiem: quia religiosius id videtur fieri, cum experiamur animum post meridiem magis distractum & ad Divinum cultum, maximè sacrosanctum Sacrificium, minus idoneum. Licitam esse illam celebrationem una, aut altera hora ante auroram inferitur ex similibus Privilegijs, & jure communi, quo licet omnibus celebrare circa auroram: at Privilegium addit aliquid præter commune jus; Ergo &c. ita nost. Irenæus loc. supra cit. §. 4.

Ggg 2

Vide

tempore interdicti, & cessationis à Divinis.

imo quolibet tempore.

315.

Potest in eo celebrari ante lucē, & post meridiem, & quomodo hoc intelligendū

Vide etiam Suarez *Tom. 3. in 3. part. disp. 80. sect. 4. ante 2. Concil.* Ubi docet posse anticipari duabus horis, si una concedatur in Privilegio, eo quod de jure communi una hora anticipari possit ante eam ex rationabili causa &c. Consuli quoque poterunt circa hoc nostris Urbanus ab Ascensione *Tract. 2. Theolog. Moral. & Canonica 2. Part. distinct. 1. Cap. 2. Reg. 7.* & Gabriel à S. Vincentio *Part. 2. de Sacram. disp. 3. de circumstantijs sacrificij Missæ quest. 2.* ubi expeditum reperies, quid propriè nomine *Aurora*, & *meridies* intelligatur.

Quasnam conditiones requirat in usu hujus privilegij Pontifex?

Animadvertendum quòd, nonnullas à summo Pontifice potestas esse conditiones, à Confratribus in usu hujus Privilegij observandas: nimirum habeant *Altare portatile cum debitis reverentia & honoribus, super quo in locis ad hoc congruentibus & honestis, etiam non sacris, & quibus etiam Apostolica Auctoritate interdictis, seu tempore cessationis à Divinis, dummodo causam non dederint hujusmodi interdicto, seu cessationi, & per eos non flet, quominus pareatur Apostolico interdicto, &c. clausis januis, excommunicatis & interdictis exclusis, non pulsatis campanis, & submissa voce &c.*

316.

Vide Suarez *Tom. 3. in 3. P. disp. 81. sect. 5. §. quarta exceptio.* Portel. in *dubijs Regul. V. Altare*, ubi plures citat alios. Hoc privilegium non videtur revocatum per Concil. Trident.

QUÆRET quispiam, Utrum illud privilegium sit revocatum in Tridentino *Seff. 12.* in decreto de observandis, & evitandis in celebratione Missarum, quo prohibentur omnia Altaria portatilia in domibus privatis &c.

AFFIRMANT Suarez & Navarrus apud Dianam *4. Part. resp. lut. 106.* qui iisdem opponit Joannem Præpositum *3. Part. quest. 3. art. 3. num. 151.* à quo sic exponitur Tridentinum, ut solum videri compelli posse ab Episcopis habentes ejusmodi privilegia ad abstinendū ab ijs celebrationibus. Rodericus *Tom. 1. q. 28. a. 3.* exprimit ait, non esse audiendum Navarrum de abrogatione ejusmodi privilegiorum, tandemque concludit, tuta conscientia posse eo modo celebrari, ab habentibus privilegium, quamdiu tacuerint Episcopi: licet verò si prohibuerint. Idemque repetit *quest. 43. art. 5.* data superioris Tridentini (quàm ex Præposito retulit Diana) interpretatione, constitaturque id se tueri cum viris doctissimis, quos ea de re consultavit. Monet tamen utendum prudenter privilegio, ne pollutis locis sacrificiantur mysteria. Nost. Lezana *Tom. 2. qq. Regul. cap. 15. num. 17.* & lib. de Patron. Marian. *Cap. 12. num. 13.* agens de hoc Concilii privilegio putat ordinariam celebrationem adversari Tridentinum, sed non raram ac singularem, qualis ea est pro tempore interdicti, quod rarò contingit.

SECUNDUM Privilegium describitur eodem §. 9. dictæ Clementine his verbis: *Ac quocunq; tempore Eucharistiam, & alia Sacramenta Ecclesiastica, à quocunq; maluerint Presbytero idoneo, & ubicunq; sine Rectoris Parochialis Ecclesiæ præjudicio, recipere, & administrare liberè & licitè valeant.*

Quod similiter concessum videtur solum pro tempore interdicti, seu cessationis à Divinis, ut textus indicat. Circa hoc Privilegiũ,

Quæritur *primò*, quodnam sit illud Rectoris Parochialis Ecclesiæ præjudicium? sed ad hoc patet responsio ex ijs, quæ dicta sunt supra Cap. 2. in fine.

Quæritur *secundò*, Quænam debeant intelligi per ea verba: *& alia Sacramenta Ecclesiastica?*

Respond. Intelligenda ea omnia Sacramenta, quæ simplex Sacerdos potest conferre: nam ubi Pontifex non distinguit, nec nos debemus distinguere. Nulla enim suadet ratio, ut à proprietate & latitudine verborum discedamus.

Quæritur *tertiò*, Utrum huic privilegio sit derogatum? Respond. Integre non esse abrogatum, sed tamen in aliquibus fuisse immutatum. *Primum*, Quatenus matrimonium celebrari non potest, nisi alijs adhibitis solemnitatibus, quæ tunc minimè erant necessariæ. *Secundò*, Sacerdos electus debet nunc esse approbatus, modo quo supra Cap. 2. diximus. *Tertiò* Quilibet Sacerdos habere non potest sacrum Oleum pro extrema unctione. *Quartò*, Sacerdos Regularis nullum præter pœnitentiam, & Eucharistiam potest administrare Sacramentum, nisi de licentia Ordinarij, vel urgente necessitate: Eucharistiã autem non potest deferre, sed celebrando in dicto portatili administrare, &c.

PRIVILEGIUM tertium claudit paragraphum nonum citatæ Clementinæ his verbis: *Et si contingat eos, vel eorum aliquem tempore interdicti hujusmodi, ab humanis decedere: corpora eorum Ecclesiastica, cum aliqua, honesta tamen, funerali pompa tradi possint sepultura.* De hoc postremo privilegio aliud non occurrit advertendũ, quàm pensandam esse defuncti dignitatẽ, ut de honestate pompæ feratur iudicium: quod enim honestum videri potest rustico pro funere, in nobili erit indecorum; non tamen adeo sollemnis & ornata esse debet, qualis adhiberetur alio tempore, quo Divinis non esset interdictũ. Hoc privilegiũ minimè fuisse revocatũ testantur supra laudati Authores Theod. Strat. & Jo. Bapt. deLezana, alijsq; nō pauci. Probat quoq; idẽ R. mus Stratius enumerata supra privilegia, nec præscriptione, nec non usu esse antiquata. CA-

317.

Quid circa Eucharistiam, aliorumve Sacramentorum usum permittatur Confratribus tempore interdicti?

318.

Quid circa sepulturã tempore interdicti?